

Behandeling met APD (Pamidronaat)

Deze informatie is bedoeld als aanvulling op de informatie die uw arts u gegeven heeft over de behandeling met APD (Pamidronaat).

Het verloop van de kuur

Het medicijn dat u toegediend krijgt, is:

Medicijn	Kleur	Dag	Toedieningswijze	Tijdsduur
APD 90 mg	wit	1	via infuus	minimaal 2 uur

Uitzondering: heeft u Multipel Myeloom? Dan krijgt u 30 mg APD met een inlooptijd van minimaal 1 uur via een infuus.

APD wordt meestal 1 x per 3, 4 of 6 weken gegeven, indien van toepassing vaak tegelijkertijd met de chemotherapie.

Toediening

De medicijnen worden op de Dagbehandeling interne/ chemotherapie toegediend. Voor de toediening wordt een infuus ingebracht.

Botafbraak bij kwaadaardige tumoren

APD wordt gegeven als er sprake is van botafbraak bij kwaadaardige tumoren. Om uit te leggen wat APD doet, leggen we eerst iets uit over bot en botafbraak.

Wanneer is er sprake van gezonde botten?

Botten bestaan uit cellen die liggen in een hard raamwerk van kalk en verschillende eiwitten. Die cellen breken voortdurend het botweefsel af en vervangen dat door nieuw botweefsel. Er is sprake van gezonde botten als het proces van botopbouw en -afbraak in evenwicht is.

Wat houdt botafbraak bij kwaadaardige tumoren in?

Kwaadaardige tumoren kunnen er toe leiden dat het evenwicht van botopbouw en -afbraak verstoord raakt, ten gunste van de botafbraak. Kankercellen kunnen op een aantal manieren het bot aantasten. Ze kunnen uitzaaiingen in de botten vormen en daardoor plaatselijke botaantasting veroorzaken. Kankercellen kunnen vanuit een uitzaaiing die dicht tegen een bot aanligt het bot in groeien. Ook dit geeft plaatselijke botaantasting.

Kankercellen kunnen ook stoffen produceren die via de bloedbaan in het botweefsel terechtkomen en daar botafbraak stimuleren. Dit laatste mechanisme veroorzaakt algehele botafbraak.

Wat zijn de gevolgen van botafbraak door kwaadaardige tumoren?

Het belangrijkste gevolg is dat de stevigheid van het bot aangetast wordt. Daardoor treedt pijn op en de kans op spontane botbreuken wordt groter. Daarnaast leidt deze vorm van botafbraak soms tot een verhoogd kalkgehalte in het bloed. Dit kan aanleiding geven tot dorst, veel drinken, veel plassen, misselijkheid, moeilijke stoelgang, verminderde eetlust, vorming van nierstenen, verminderde nierfunctie en tenslotte tot een verminderd bewustzijn.

Welke behandeling is mogelijk?

Er zijn geneesmiddelen die speciaal ontwikkeld zijn om botafbraak veroorzaakt door kwaadaardige tumoren te remmen. De behandeling met **bisfosfonaten** kan daarbij effectief zijn. Bisfosfonaten kunnen de volgende effecten hebben:

- Verminderde botafbraak door tumoren
- Daling van het te hoge kalkgehalte in het bloed
- Verminderd risico op wervelfracturen en/ of vervorming
- Minder botpijn
- Botbeschermend effect bij vroegtijdige behandeling
- Voorkoming of vertragen van nieuwe plekken van botafbraak

Pamidronaat ofwel APD is een bisfosfonaat en beschikt dus onder andere over bovengenoemde effecten.

De werking van bisfosfonaten

Voor een goed begrip van de werking van bisfosfonaten is het van belang om te weten dat er twee soorten botcellen zijn, te weten:

- Osteoblasten: cellen die het bot opbouwen
- Osteoclasten: cellen die het bot afbreken

Hoe werken de bisfosfonaten?

Bisfosfonaten zoals APD, kunnen op de volgende manieren werken tegen botafbraak:

- Bisfosfonaten zorgen voor een directe remming van osteoclasten; ze worden opgenomen door het botweefsel en remmen ter plekke de activiteit van de osteoclasten.
- Bisfosfonaten verminderen het aantal botafbrekende cellen door de aanmaak van osteoclasten te remmen of hun levensduur te verkorten.
- Bisfosfonaten hebben ook een indirecte remming: een stof die de vorming van de botafbrekende osteoclasten stimuleert, wordt geremd.

Wat zijn de bijwerkingen?

De bijwerkingen die het meest voorkomen worden hier genoemd en voorzien van adviezen. Genoemde bijwerkingen kunnen voorkomen, maar dat hoeft niet. De ervaring leert dat er maar zelden klachten zijn. Als er bijwerkingen zijn, dan zijn deze van tijdelijke aard. De meeste mensen hebben vrijwel geen klachten.

De mate waarin bijwerkingen eventueel optreden heeft niets te maken met het resultaat van de behandeling.

- Het meest komt een lichte temperatuursverhoging voor vlak na de toediening van de APD die 1 à 2 dagen aanhoudt. Dit kan grotendeels voorkomen worden door het infuus over een langere tijd te laten inlopen. Heeft u verhoging gehad? Vertel dit dan aan uw arts.
- Griepachtige verschijnselen kunnen optreden, zoals niet lekker voelen, vermoeidheid, rillingen, pijn over het hele lichaam, blozen. U mag hiervoor paracetamol nemen. Het langzamer inlopen van het infuus kan ook helpen.
- Pijn op de plaats van het infuus; er kan een ontsteking van het bloedvat optreden. Koelen met koude kompressen kan verlichting geven.
- Enige haaruitval kan voorkomen, maar gebeurt zelden.

Vragen?

Heeft u naar aanleiding van deze informatie nog vragen? Blijf daar dan niet mee lopen. Stel ze tijdens de polikliniek bezoeken aan uw behandelend arts.